KÖVÉR LÁSZLÓ: CSÍRÁJÁBAN AKARTÁK ELFOJTANI A GAZDÁK TÁRSADALMI ÖNÁLLÓSÁGÁT

Nemzetellenes merénylet volt a kuláküldözés

PINDROCH TAMÁS

A népakaratot mellőző önkényuralom mindig készen áll a visszatérésre – figyelmeztetett Kövér László, az Országgyűlés elnöke Nagykőrösön. A kuláküldözés áldozatainak emléknapján tartották a város által meghirdetett Félremagyarázott és elhallgatott igazság! Egy aljas kor aljas titkai című országos múltfeltáró pályázat ünnepélyes eredményhirdetését.

A kuláküldözés olyan nemzetellenes merénylet volt, amely ideológiájában magában hordozta a kommunista hatalomgyakorlás lényegét. A magyarság, a teljes magyar társadalom megfélemlítése, a politikai kisebbségben lévő kommunisták hatalmának megszilárdítása volt a célja a hazai társadalmi csoportok egymás ellen uszításának, az áldozatok megbélyegzésének, a félelemkeltésnek és a fizikai erőszaknak – mondta tegnap Kövér László házelnök, aki fővédnöke volt a Nagykőrös által meghirdetett, középiskolásoknak kiírt történelmi pályázatnak. A politikus arra is emlékeztetett, a rendszerváltás utáni posztkommunista időszak 2010-es lezárása után az Országgyűlés 2012 márciusában nyilvánította június 29-ét – Péter-Pál napját, a betakarítás kezdetét, a parasztság ünnepét – a kuláküldözés áldozatainak emléknapjává.

Kövér László kifejtette, a hazai kuláküldözés célpontja az önellátásra, önfenntartásra képes, nemzetileg tudatos és elkötelezett, termőföldjét szakszerűen megművelő magyar gazda volt. Ellehetetlenítésével a társadalmi és nemzeti önállóság minden lehetőségét csírájában akarták elfojtani. A házelnök felidézte, hogy 1952-ben az 1,2 millió parasztcsaládból nyolcszázezernek nem maradt vetésre, fogyasztásra való gabonája. A padláslesöprések időszakában több mint négyszázezer gazdát ítéltek el koholt vádak alapján közellátási bűncselekmények miatt, több mint hetvenezer magyar családot kuláknak bélyegeztek, megaláztak, kifosztottak és nem ritkán halálra hajszoltak. Hatszázezer termelő hagyta el a mezőgazdaságot 1950 és 1953 között, hetvenegyezer család életét törték derékba. Lehet, hogy a történelem nem ismétli önmagát, de a változó díszletek között, a változó nevek és ideológiák alatt, a lényegét megőrző, a népakaratot mellőző önkényuralom mindig készen áll a visszatérésre – figyelmeztetett Kövér László, hozzáfűzve: a történelmünk szomorú, még kellően fel nem tárt időszakának vizsgálatával megszerzett tudás szolgáljon tanulsággal és adjon erőt mindazoknak, akik a huszonegyedik században hisznek egy szabad, demokratikus, a magyar nép akaratán nyugvó, saját sorsáról rendelkezni képes, az emberi szabadságot és méltóságot mindig biztosító Magyarországban. Még mindig nem lehet eleget tudni a kommunista rendszerről, az emlékezés nemcsak a múltbéli áldozatoknak nyújthat elégtételt, hanem a jövő magyar nemzedéke iránti felelősségből eredő kötelesség is – jelentette ki a házelnök.

Szakály Sándor, a Veritas Történetkutató Intézet főigazgatója közölte, az intézet célja, hogy tisztességgel mutassa be a kiegyezés utáni Magyarország történelmét, világítson rá a csaknem fél évszázadon át elhallgatott dolgokra. Czira Szabolcs nagykőrösi polgármester arról beszélt, a pályázatuk célja az volt, hogy a fiatalok számára a múlt és azzal együtt az igazság is feltáruljon.

A középiskolásoknak kiírt pályázatra harminchat pályamű érkezett, a zsűri elnöke a Veritas Történetkutató Intézet tudományos munkatársa, Kiss Dávid volt. Négy kategóriában versenyeztek az indulók, az első helyezett Iványi Domokos (Budapest), Lovas Beáta (Nagykőrös), Kardos Dávid (Hódmezővásárhely) és Török Zoltán Patrik (Törökszentmiklós) lett. ■

Földművesek százezreit tették tönkre – emlékeztetett Kövér FOTÓ: MTI/ÚJVÁRI SÁNDOR

FÖLDÜGYI NÉPSZAVAZÁS

Ellenőrizhető ellenőrzés

Gőgös Zoltán 27 976 aláírásgyűjtő ívet nyújtott be kedden a Nemzeti Választási Irodához (NVI) az állami földek eladása ügyében kezdeményezett népszavazáshoz, és mivel egy íven legfeljebb kilenc aláírás szerepelhet, a benyújtott aláírások száma maximum 251 784 – közölte tegnap az NVI, amely szkenneléssel állapította meg az ívek pontos számát. Az aláírások tételes ellenőrzését július 4-én kezdik el, és legkésőbb augusztus 27-ig kell befejezniük. Az NVI a szervezőnek, illetve az általa megbízott személyeknek folyamatosan biztosítja, hogy jelen lehetnek az aláírások ellenőrzésekor. (BR)

A BALOLDAL TÁBORA MOST IS NAGYOBB, MINT A JOBBIKÉ

Változatlan a Fidesz-előny

BR

Noha a Jobbik elnöke, Vona Gábor gyakran hivatkozik arra, hogy 2018-ban már a Jobbik lesz a Fidesz-KDNP első számú kihívója, a teljes felnőtt népességen belül még mindig nagyobb a baloldali pártok tábora, mint a Jobbiké – derül ki a Nézőpont Intézet Heti Válasz számára készült közvéleménykutatásából. A felmérés szerint pártok támogatottságát nézve a teljes felnőtt népességen belül nincsenek az előző hónaphoz képest érdemi, hibahatáron túli változások. A Jobbik és az MSZP tisztújítása után a Fidesz-KDNP 28, a Jobbik tizenhárom, az MSZP nyolc-, a DK hét-, az LMP négy-, az Együtt és a PM pedig egy-egy százalékos támogatottsággal bír.

Ez azt jelenti, hogy az egykori baloldali összefogásban részt vevő pártok (MSZP, DK, Együtt, PM) támogatottsága együttesen még mindig nagyobb (17 százalék), mint a Jobbik-tábor – írták az elemzésben. A legvalószínűbb listás eredményeket (potenciális szavazókat) nézve a Fidesz-KDNP negyven, a Jobbik 24, az MSZP tizenegy százalékon áll, a DK tábora tíz-, az LMP-é hét-, az Együtté két-, míg a PM-é egyszázalékos. Ezen a bázison a

Pártpreferencia a potenciális szavazók között (százalék)

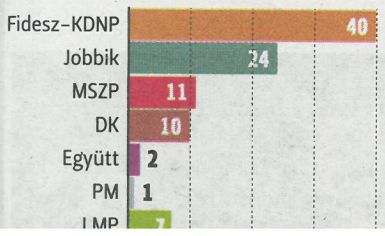

ÚJ INTÉZMÉNYVEZETŐK

Rektori kinevezések

Áder János köztársasági elnök a Sándor-palotában ünnepélyes keretek között az Óbudai Egyetem rektorává nevezte ki Réger Mihály Antalt, a Budapesti Gazdasági Egyetem rektorává Heidrich Balázst, a Budapesti Corvinus Egyetem rektorává pedig Lánczi Andrást. (KCS)

TÁRGYALÁS A KÓRHÁZSZÖVETSÉGGEL

Variációk a kancelláriára

Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere Ónodi-Szűcs Zoltán egészségügyért felelős államtitkárral hivatalában fogadta a kórházszövetség elnökségét – közölte tegnap az Emmi. Mint írták, a kórházszövetség kifejezte egyetértését az egészségügyi rendszer struktúraátalakításával kapcsolatban. A tárca vezetése átnyújtotta azt a koncepciót, amely több verziót tartalmaz a kórházi kancelláriarendszer működésével kapcsolatban. A felek megállapodtak abban, hogy az egyeztetést hétfőn folytatják. A kór-

Európai dzsinn

ÁLLÁSPONT

Vérbe fagyott anyák, apák és gyerekek. Vér, könny, halál. Párizs, Brüsszel és most Isztambul. Európa háborúban áll. A terrorral is, önmagával is.

Kérem, véletlenül se értsék ezt kegyeletsértésként: az isztambuli merénylet kódolva volt. Nem azért, mert korábban is voltak hasonlók, amelyeket akkor a török vezetés a Kurd Munkáspártra fogott – választások is közeledtek, no meg kellett az ürügy, hogy odacsapjanak a lényegében semmibe vett sok tízmilliós kisebbségnek odahaza, Irakban és Szíriában is. Azért, mert Recep Tayyip Erdogan elszámolta magát. A mindenható török vezető rosszul mérte fel az „arab tavasz" nyújtotta lehetőségeket. Úgy gondolta, hogy neki a „minél rosszabb a többieknek, annál jobb nekem" stratégia a követendő, a feldúlt Egyiptom és Líbia a karjaiban keres menedéket. Az újjászülető modern kori Oszmán Birodalomhoz még ki kellett volna iktatni a régiós vetélytársakat, Iránt és Szíriát. Utóbbi kettőt a nagy szövetséges, az Egyesült Államok is kiiktatta volna szívesen. Ezenkívül még meg kellett győzni a muszlim világot, hogy ő, és csakis ő az igaz hit letéteményese. Ezért volt szükség a látványos összeveszésre Izraellel is, habár tény, hogy az ürügyek előadásában a zsidó állam sem fogta vissza magát.

Jó kis terv volt, papíron még működhetett is volna. A valóságban azonban nem ez történt, Líbia „szabadságharcosai" nem menekültek senkinek sem a kebelére, inkább egymás kiirtásába fogtak. A „felszabadító" nyugati hatalmak nemcsak demokráciát nem hoztak, de még a beígért újjáépítést is elfelejtették. Vállat vonogatva eloldalogtak. Egyiptom túl nagy falatnak bizonyult, a hadsereg nem kért Erdoganból, de az oroszok és az amerikaiak is mindent megtettek, hogy ne sikerüljön a kairói terv.

Szíriában megvolt a washingtoni jóváhagyás. Nyílt titok, hogy Isztambul legalábbis félrenézett, amikor Törökországon keresztül érkeztek újoncok az Iszlám Államhoz, a terrorszervezet az olajüzleteit is az országon keresztül bonyolította. Az Iszlám Állam dzsinnjét az Egyesült Államok engedte szabadjára, azonban a lámpást Törökország is lelkesen dörzsölgette. A Fehér Ház több százezer halott, tízmilliónyi menekült után rájött, hiba volt az Iszlám Állam támogatása – Bassár el-Aszad szír elnök sem bukott meg, a terrorveszély viszont ezerszeresére nőtt. Közben beszálltak az oroszok is, a szíriai helyzet gyökeresen megváltozott. Erdogan viszont nem akart a tervén módosítani, annak ellenére sem, hogy egyre több intő jelzés érkezett a tengerentúlról is. Inkább kockáztatott, emelt a téten: lelövetett egy állítólag török területre tévedt orosz katonai gépet. Úgy gondolta, hogy ebben a helyzetben az amerikaiaknak muszáj lesz újra mellé állniuk minden más kérdésben is. Az oroszok meg majd lenyelik a békát. Nem ez történt. Washington kimért maradt, Moszkva meg több mint ingerülten reagált. Erdogannak engednie kellett, értelemszerűen először az amerikaiaknak. Elkezdett leépíteni minden kapcsolatot az Iszlám Állammal, elzárta a terrorszervezet országán átfutó utánpótlási folyosóit. Moszkvától nem kért bocsánatot, noha a bevezetett orosz szankciók, az orosz turisták elmaradása, a közös energiaprojekt bukása eurómilliárdokat vett ki a zsebéből. De ott volt az Európai Unió, a migránskérdéssel Erdogan nyíltan zsarolni tudta Brüsszelt, az unió vezetői meg tejeltek és ígérgettek.

S akkor jött a Brexit. Amivel nem csak az a baj, hogy London kiesésével Törökország elveszíti egyik legnagyobb uniós jóakaróját. A gond az, hogy a britek alapvetően a migránskérdés, a török vízummentességgel várható újabb invázió miatt mondtak nemet az EU-ra. Erdogan reálpolitikusként rájött: a nyugati országok vezetői nem fognak neki több engedményt tenni, ha nem akarnak David Cameron sorsára jutni. Váltania kellett, ha úgy tetszik, száznyolcvan fokos fordulatot tett, kibékült Izraellel – ezért Washingtonból amúgy is nyúzták jó ideje – és Canossa-levelet küldött Moszkvába.

Mondhatnánk, minden jó, ha jó a vége.

Hát nem. Nagyon nem. A dzsinn ugyanis szabadon van. A keddi isztambuli rémálom megmutatta, hogy az Iszlám Állam tökéletesen kihasználta azt a többéves szabadságot, amit neki biztosított a török vezetés. A terroristák a migránsokkal nemcsak az Európai Unióba, hanem Törökországba is megérkeztek. Ez közös háború, amelyet csak közösen lehet megvívni. Kérdés, tanul-e ebből a török vezetés, és értelmes együttműködésbe kezd-e a régiós országokkal, az oroszokkal és az Európai Unióval. Utóbbi persze legalább akkora kérdőjel: az unió „nagyjai" eddig Párizsból és Brüsszelből sem vontak le semmilyen épkézláb tanulságot, leszámítva, hogy több a rendőrcsizma az utcákon. A Brexitből a tegnapi uniós csúcs tanulságai szerint is arra következtetnek, hogy mindent jól csinálnak, csak a britek hülyék, s ugyanezt kell csinálni, csak még gátlástalanabbul. Kérdés persze, milyen az a „gátlástalan semmi"? Valószínűleg olyasmi, mint a hatékony brüsszeli vezetés.

A terrort addig nem lehet legyőzni, amíg Európa saját magát marcangolja, s haszonleső bürokraták teszik impotenssé. ■

MÁTÉ T. GYULA